

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Scala Jacob

Lindeborn, Jan

Antverpiæ, 1666

Pars 4. de mentis evagatione & ariditate cordis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49085)

& vobis, actibus intellectus aperiendus vobis transitus ad virtutes à vitiis, & transit: sat diu percussus, ubi ad pios affectus patet voluntati progressus. Habeat præterea & Dominus suas loquendi vices, non vult is semper discursivas Marthas & sollicitas circa frequens ministerium, quas calpat; sed requirit & laudat assidentes sibi suoque verbo attentas Marias: *Unum* quod *necessarium* procuret Martha, id est, intellectus per suas considerationes, sed quod *optimum* amplectetur Maria, id est, voluntas, assideat illa & audiat Dominum: Oritur inde vestra ignorantia in iis quæ spiritus sunt, quia aures cordis divinis inspirationibus patulas non exhibetis: rarò proficiunt amantes opinionis propriæ, homines sui cerebri: aliter Psaltes: *Quis dabit mihi pennas sicut columbæ & volabo & requiescam: ecce elongavi fugiens & mansi in solitudine: expectabam eum qui salvum me fecit à pusillanimitate spiritus & tempestate.*

P A R S I V.

De mentis evagatione & ariditate cordis.

6. 3. **D** Escribitur in Canticis Sponsæ Dilectum suum
 vers. 1. quærentis diligentia, res auditu jucunda: *In le-*
 vers. 2. *ctulo meo, inquit, per noctes quæsi vi quem diligit anima*
 mea, quæsi vi illum, & non inveni: nec mirum, non enim
 invenibilis est in deliciis & sensualitatibus: surgam
 & circuibo civitatem, per vicos & plateas quæram, quem
 diligit anima mea: quæsi vi illum & non inveni, quia
 vers. 3. *neque in divagationibus neque in tumultu hominum*
 potest apprehendi. Invenerunt me vigiles, qui custo-
 vers. 4. *diunt civitatem, num quem diligit anima mea videristis?*
 verùm & hi eam ulterius remittebant. Paululum
 cum

cum pertransissem eos, inveni quem diligit anima mea: Sed quid agit: Tenui eum nec dimittam. Utinam, Filia mea, omnium vestrum eadem esset amica violentia, ubi in Meditatione animae vestrae Sponsum inveneritis, quem investigat Intellectus, Voluntas autem adoritur & apprehendit, tenui eum nec dimittam. Utinam & omnium vestrum ead. esset in eod. quaerendo & inveniendo diligentia! at plurimae in utroque deficiunt, de quo nunc agendum: est autem Defectus

PRIMUS, Mentis Evagatio: non bene quaerunt, quotquot ei indulgent, cum per intellectus considerationes quaeri debeat, ideoque nec inveniunt. Vis autem quaerere quomodo quaerendum est? cogitationes tuas intra objectam materiam conclude, & si quae aliae irruant, repelle seu potius negligere, ad instar illius, qui aliquod properans seu quaerens quid magni momenti, interpellantes rejicit, utpote aliis occupatus: *Cæcus ille Mendicus, qui sedebat secus viam* Luc. 18: *mendicans, cum audisset advenientem Jesum, clamavit* 35. *dicens: Jesu fili David miserere mei: cumque à* 37. *præeuntibus ad silentium cogere, ipse multò magis* 38. *clamabat: Fili David miserere mei. At quo fructu?* 39. *Stans autem Jesus jussit illum adduci ad se: & cum appropinquasset, interrogavit illum dicens: quid tibi vis faciam? at ille dixit: Domine ut videam. Et Jesus dixit illi: respice. Hunc Cæcum D. Gregorius Orationis magistrum appellat prototyponque bene orare volentium. Exponis te ad mendicandum, cum ad orationem te componis: norunt id, quæ noscunt spirituales suas indigentias & necessitates, sperant Jesu adventum & accessum, neque spe suâ fraudantur, Desiderium namque pauperum exaudivit Dominus* Ps. 9: 17.

præparationem cordis eorum audivit auris tua. Cùmque is jam approximet, alienæ sæpiùs cogitationes & distractiones sese interponunt, & impedire fatagunt ne Dominum alloquaris, eique necessitates tuas exponas: experimur id omnes in nobis, & quoties non cedimus? at vide quid te doceat hic Cæcus: ad alloquia furdum se præbet, imò *multò magis clamabat*: eum imitare. O si eousque posses eluctari, ut videret audiretque tuam piam sibi gratissimam importunitatem! O si interpellantes repelleres pertinax! sui certè copiam tibi indulgeret, te ad se juberet adduci, quæreretque: *Quid tibi vis faciam?* quid autem responderes, nisi quod hic mendicus: *Domine ut videam*: ut te & me videam, qualis sim & qualis esse debeam, quid omittendum, quid faciendum, virtutum pretium & mundi vanitatem: forent tibi omnia salva si usque huc nosses eluctari, ac penetrare, diceret & tibi: *Respice*, quæ modò tota cæca divagaris, ideoque tam frequens in offensa & lapsu;

Ihren. 3: *Bonus enim Dominus sperantibus in eum, animæ querenti illum.* Notandum non petere hunc Mendicum à Domino divitias vel quid aliud, sed tantùm visum, *Domine ut videam*: quia tum sibi ad omnia sufficebat:

Pf. 118: *Etum illuminat etiam voluntatem inflammat. Intellectum da mihi & vivam: nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, & aperiret nobis Scripturas?* inquit duo illi Discipuli reduces ex

Luc. 24: Emmaus. Imitare itaque Virgo devota illum Mendicum, importunas cogitationes abjice seu potius negligere,

At dixeris, licet annitaris ad hoc, nihil tamen te proficere: non miror, nam qui domi recreationem non habet, eam foris & in comparitionibus ac popinis quæritat: ita & mens quæ in animæ domicilio delicias non habet depositas foris evagatur, aliàs, *delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui.* *Psf. 36: 4.* Ingressa in Templum voluntate ac desiderio orandi, si videas illud incompositum & immundum, confractas imagines, Aram indecenter præparatam, magnumque audias transeuntium strepitum, mox inde te corripis, quia non potes, ut optas, orare: si autem sit mundum, ornatum & quietum, imagines piè benèque exornatæ, invitabunt te hæc omnia ad orandum hærendumque diutius in oratione: eodem modo si Templum cordis tui sit peccatis immundum, passionibus confractum, fœdis vanisque imaginatio- nibus turbatum, quomodo ibi poteris manere & orare? munda igitur hoc Templum, exorna & pacifica, & ipsa mundities cordis tui delectabit te, faciét- que te orare: *Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum* *Matth. 5: 8.* *videbunt*, qualis namque esse desideras in Oratione, talis sis ante illam.

SECUNDUS est cordis ariditas, quâ inventus non amicè detinetur, sed dimittitur: consistit autem hæc in inopia piorum affectuum, quibus ille tenetur, ii compedes sunt & vincula, quibus ligatur & constrin- gitur. Dolent plurimæ exiguas se & raras in medi- tatione experiri consolationes, nec cœlesti se ambro- siâ inebriari, sed ideò est, quòd voluntatem non pan- dant, ait namque, *dilata os tuum, & ego implebo illud.* *Psf. 80: 11.* Constat ex defectu vasorum vacuorum stetisse ole- um, quod tam diu fluxerat quam diu ea ad manum

4 Reg. 4: erant: *Ingrederere*, dicebat viduæ Elizæus, & claudere
ostium tuum, & mitte inde in omnia vasa, quod cum
vers. 6. faceret, peteretque plura, nec essent: *stetit oleum*
Oritur & hic defectus inde, quòd non fervidè satis
cum Domino agant, deserit eas quæ eum negligunt
at apud eas moratur, quæ inspirationibus ejus obe-
diunt, suggestionibus parent seque totas ejus oble-
quo mancipant & impendunt. Amat cor simile do-
mni Marthæ, ubi Maria sedet secus pedes ejus, au-
diens verbum illius, & Martha satagit circa frequens
ministerium, ubi de Maria Martha conqueritur. Si-
tale hospitium cor vestrum, & libenter ibidem di-
vertetur Dominus: Vacant ea diversoria & advenis
desistuntur, quæ carent hospite affabili ac commo-
dis hospitibus: vult excipi benevolè, haberi commode
tractari lautè quisquis symbolum solvet, idem senti-
endum de Domino: talis hospes erat D. Antonius
Eremita, qui sine tædio totis etiam noctibus ei affi-
debat, querulus ad ortum solis: *Quid me, inquit
impedis sol, qui ad hoc jam oriris, ut me ab hujus
luminis abstrahas claritate?* & meritò, ut enim ait
Isaias: *Requiem tibi dabit Dominus semper, & imple-
bit splendoribus animam tuam, & ossa tua liberabit,
& eris quasi hortus irriguus, & sicut fons aquarum, cui-
jus non deficient aquæ.*

Quotquot itaque verè Deum quæritis, duplex
hoc impedimentum removete: & quidem primò
omnes distractiones, ne dicatur de vobis illud Isaiæ:
Isai. 57: *Abiit vagus in via cordis sui, sed attentæ ad obje-
17. ctam materiam fructum propositum inde elicite: ten-
tat Deum quæcunque contrarium facit: Magnam
S. Bern. in Medit. c. injuriam Deo facio, cum illum precor, ut meam
S. pre-*

precem exaudiat, quam ego, qui fundo, non audio: deprecor illum ut intendat, ego verò nec mihi nec illi intendo. Tyrones, si operi non intendant, vel pueri, si librum non inspiciant sed nugas exercent & aliena tractent, Magistrum offendunt: ideoque Psaltes: *Erunt, ut complacent eloquia oris mei, & meditatio cordis mei, in conspectu tuo semper.* Ut autem intellectus attentus sit, assuesce piis considerationibus, dicere tum poteris ad libitum: *Convertere anima mea in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi:* ejus namque requies Oratio est, quâ vires reparantur & languores excutiuntur. Secundò insinua te in Dei tui affectum, cole sanctam cum eo familiaritatem, amicè & verecundè alloquere; aliàs, *Tu seminabis & non metes, tu calcabis olivam & non ungeris oleo, & mustum & non bibes vinum.* Expone ei necessitates tuas, subsidium & auxilium exposce supplex: cum Axâ filia Caleb petant suspiria tua *irriguum inferius & superius: coge eum cum Jacob: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi.* Negare videtur? mendicos imitare ante ostia divitum cum patientiâ stipem expectantes, aliquando te audiat, si non potes continuo clamare, nec abibis indonata; ut enim chorda, quò magis ab arcu recedit, eò majore impetu ad ipsum accedit majoremque exhibet vim sagittæ, quæ per arcum jacitur, ita quò magis Deus videtur se ab anima amovere, eò ardentiori benevolentia in eandem sese postea denuò insinuat.

P A R S V.

De Agendis post Meditationem.

Quæ ad tria documenta reduco, eorumque

P R I-